

"Een vreemd verhaal"

Hallo allemaal ,

ik weet dat mijn verhaal een vreemd verhaal is, maar ik zit er echt al heel lang mee. Ik ben een jongen en ik hou nogal van borsten. tot zo ver nog niks geks, wel meer jongens houden van borsten, maar bij mij is het net ff anders. Ik hou van borsten en BH's. om te zien, maar ook om aan te hebben en ik oud van mijn eigen borsten die zijn gaan groeien tot nu langzamerhand een volle A cup. Ben ik wel normaal?

Het begon zo:

Ik was ergens tussen de 12 en 14. Het masturberen had ik al uitgevonden, ik bemerkte de groei van mijn borsten, ik was een keertje bezig op mijn buik, en toen voelde ik mijn tepels heel erg opgezet en stijf worden. Ik dacht o jee, wat heb ik nou aan mijn fiets hangen, en toen, hoe het moest zijn om als vrouw een BH te moeten dragen, dus kwam er een ideeetje in mij op.

Een paar dagen daarna ben ik naar de kledingkast van mijn moeder gegaan en heb daar toen een BH uit gepakt en aan ge trokken. Mijn hart klopte in mijn keel en toen ik op het kunt stond om het aan te trekken, wist ik dat het niet gebruikelijk was om als jongen een BH aan te trekken. Maar goed, ik ging door, trok het aan en ontdekte dat het helemaal niet zo gek zat. Ik werd er best opgewonden van en kreeg een paal als een koperen traproede en even later toen ik was klaar gekomen voor de spiegel en het weer uit trok legde ik het weer terug in de kast.

Dit heb ik zo een tijdje gedaan.

Daarna nam ik het mee naar bed om 's nachts aan te trekken en me op af te trekken en de volgende morgen weer terug te leggen.

Weer veel later vergat ik het 's morgens terug te leggen en bleven de behas een aantal dagen in mijn bed onder de matras liggen waar ik ze had verstopt . Het werd, zeg maar, steeds "erger" met mijn beha lusten.

Mijn moeder is er toen ook achter gekomen en ik mocht een paar oude BH's die zij toch niet meer paste hebben. Ze vond het vreemd dat haar ZOON haar BH's gebruikte, maar ze vond het ook niet erg.

Eigenlijk tot op de dag van vandaag trek ik (met name) 's nachts een bh aan. niet elke nacht hoor, dat verschilt. Denk ook niet dat ik ze naar school aantrek hoor... het blijft dus beperkt tot mijn slaapkamer.

Het "ergste" wat ik ooit heb gedaan is er (IN DE WINTER!!!) mee naar mijn vader (of moeder) gefietst. Dat is een stukje van hooguit een kilometer of wat en niemand kon zien dat ik er een aan had.

Het gaf mij ook wel een speciaal gevoel. zo van: aha, dus zo moet een vrouw zich voelen met een BH aan... doordat ik BH's aan heb ben ik me ook gaan afvragen hoe het is om met echte borsten te leven en verder lingerie te gaan dragen en een man te zoeken om me als vrouw bij te kunnen gedragen.

Denk alsjeblieft NIET dat ik een trevestiet ben die dag in dag uit in vrouwenkleden rond loopt! Bij mij zijn het echt alleen maar BH's en de rest komt nog wel eens.

Ik heb al vaak genoeg geprobeert om "er vanaf te komen", vooral zomers als we één of twee weken op vakantie gaan. dan zit je minimaal één week constant op elkaars lip in een tentje, en kan iedereen die mee is zien dat ik 's nachts BH's draag, daarom doe ik dat dus niet als we op vakantie gaan en probeer ik het ook vol te houden als ik weer thuis ben. vaak lukt me dit ook wel een tijdje, maar na hooguit een paar weken zonder beha word ik toch weer behageil en wil ik ze weer aan.

Ik weet dat mijn verhaal heel vreemd is en dat je het misschien maar weinig tegen komt, maar ik loop er nu

al zo'n 3 tot 5 jaar mee rond en wil het nu wel is kunnen vertellen.

nu is mijn vraag: zijn er meer mensen (jongens) zijn die dit doen, of weten, dat vrienden of familie van hun het doen. Ik denk namelijk dat ik de enige op de hele wereld ben die dat doet.

Ik wil niet van die reacties van: "welke echte jongen die geen homo is loopt er nou met BH's rond. ben je wel helemaal lekker...", want daar heb ik echt HELEMAAL NIX AAN. het is een serieus probleem wat ik voor mezelf probeer op te helderen.

(P.S. sorry voor de lengte... m'n behabandje zakte er van af bij het typen)

Tilly 23-02-2006

Je wilt het voor jezelf kunnen verklaren, begrijp ik? Is dat om jezelf "zielerust" te gunnen dat je deze nieuwsgierigheid hebt of is het om een antwoord te hebben mochten er vragen van buitenaf komen? Ik denk dat je er niemand mee stoort. De reactie van je moeder is perfect.

Zolang je er niet dagelijks dwangmatig mee bezig bent en het kunt trekken, is het puur plezier voor jou. Daar lijkt me niets mis mee.

Ikweervanzelf 23-02-2006

Tilly heeft weer eens wijs gesproken. precies hoe ik erover denk ook. Kijk, zo iets noem je een fetish, daar zijn heel veel verschillende van.

De 1 gaat er verder mee dan de ander, jij doet het alleen 's nachts.

Wie maakt dat nu wat uit?

De 1 ligt naakt in bed te trekken, de ander met een dikke wollen trui. Iedereen kan dat wel vreemd vinden, maar het raakt toch niemand? Als jij graag een bh wil dragen, gewoon doen hoor. En zo zie ik dat (maar ja, wie ben ik?).

Jopiedopie 23-02-2006

Inderdaad, gewoon voor jezelf accepteren en doen waar je zin in hebt. Er zijn meer mannen die wel iets met dames ondergoed hebben, hetzij een slipje, jurkje, of een bh, dus dat is helemaal niet erg.

Maar ja, we leven in een boze wereld en niet iedereen zal er even goed als je moeder op kunnen reageren.

Er mee te koop lopen kun je doen, die mensen zijn er ook, maar dat is maar net wat je zelf wil. Voor de rest ben je natuurlijk een hele normale jongen waar je het niet van zou verwachten...

Kortom, gewoon zelf eens een bh bestellen bij de Wehkamp ofzo en genieten maar!

Ik heb ook een aantal keren in een lingerie gelopen. Dat was dan wel voor een musical.. maar toch.. Trouwens, ik houd ook van BeHas.. Vooral als ze gevuld zijn..

Liam 24-02-2006

Hoi ReetKeesRaceracket,

Ik denk wel dat het vaak voorkomt dat jongens of mannen vrouwenkleding dragen. Uit nieuwsgierigheid, uit erotische overwegingen of zoals bij jou: omdat je er lekker bij voelt.

Er vanaf komen zal alleen lukken als je het bh-dragen voor jezelf accepteert. Accepteer dat het bij jou hoort en maak er geen punt van. Hoe harder je probeert "er vanaf te komen" des meer ben je er mee bezig. Daarmee verlaag je de kans van slagen. En aan de andere kant - zoals de anderen al zeiden: het hoeft ook geen probleem te zijn. Zie het als iets speciaals dat bij jou hoort. Als mens zijn we nu eenmaal uniek en jij dus ook. Succes!!